

tussen

Duin & Dijk

Natuur in Noord-Holland. Jaargang 2

3 ● 2003

Het geheim van Laegieskamp

Noord-Holland is een hele jonge provincie, geologisch gezien. Bijna al het land is ontstaan na de laatste ijstijd. Alleen in het Gooi (en op een paar plekje op Wieringen en Texel) is de bodem ouder. De bodem bestaat hier uit arme zandgrond. Het valt direct op in de plantengroei: geen sappige weilanden, maar van oorsprong schrale heidevelden en uitgestrekte bossen. Op de rand van het Gooi, grenzend aan het polderland en vlak achter het Naardermeer ligt een bijzonder natuurgebied: de Laegieskamp, eigendom van Natuurmonumenten.

De Laegieskamp ligt bijzonder goed verstopt. Het gebied bestaat uit twee delen, een oud deel en

een nieuw deel, van elkaar gescheiden door de kunstgrasvelden van de Gooise Hockeyclub. Het noordelijk deel is het oorspronkelijke reservaat, waarin het laatste stukje blauwgrasland van Noord-Holland te vinden is. Dit gebied is heel kwetsbaar en niet toegankelijk. Het zuidelijk deel, te bereiken via de Meerweg in Bussum, is nog niet zo lang geleden aan het gebied toegevoegd. Dit deel is vrij toegankelijk en voor de echte plantenliefhebbers is het een klein paradijs.

Als je het terrein oploopt zie je een uitgestrekt grasland, met algemene soorten zoals Veldzuring en Scherpe boterbloem die herinneren aan het vroegere agrarische gebruik. Maar langs de sloten is iets bijzonders aan de hand. De taluds zijn afgegraven, waarbij brede, glooiende slootkanten zijn ontstaan. Het valt op dat de voedselrijke bovenlaag maar dun is. Direct daar onder zit het schrale zand. De plantengroei reageert er meteen op, met soorten als Haarmos, Struikheide, Dopheide en Trekrus. Op veel plaatsen zien we Koningsvaren verschijnen.

Het onderste deel van de taluds levert veel bijzonderheden op. Veenpluis en Ronde zonnedauw kennen we ook uit veel laagveen-gebieden, maar Moeraskartelblad is daar bepaald een zeldzaamheid geworden. Het loont de moeite om verder te zoeken. Met wat geluk vind je misschien de Moeraswolfsklauw, of de Pilvaren. Op het oog een onopvallend sprieterig plantje,

dat dichte matten vormt. Wie wat beter kijkt ziet dat de jongste blaadjes opgerold zijn, en daarmee toont de Pilvaren zich een echte varen. De Pilvaren kwam heel vroeger al in de omgeving voor. De laatste waarneming (voor heel Noord-Holland) dateerde uit 1927. Vlakbij, maar wat meer in het water, groeit ook de Vlottende bies.

Op sommige plaatsen is meer grond afgegraven. Er zijn een paar laagtes gemaakt, met een soort kronkelige kreek en een plasje met een eiland erin. Ook hier groeien bijzondere soorten.

Heel bijzonder is het voorkomen van Moerashertschooi. Dit is een kritische soort, die in het binnenland voorkomt langs vennen met water dat voedselarm, maar niet te zuur is. Ook een soort die vroeger in de omgeving voorkwam, maar lange tijd verdwenen is geweest. In de Laegieskamp doet hij het bijzonder goed. Langs veel van de oevers is hij aanwezig.

De Laegieskamp is voor wat betreft de flora één van de meest succesvolle natuurbouwprojecten in de provincie. Voor een belangrijk deel komt dat door de gunstige ligging van het terrein. Dat is het geheim van de Laegieskamp. Een overgang van grondsoorten, vochtige, een beetje lemige zandgrond in combinatie met wat kwel en succes is verzekerd. De runderen die in het gebied grazen zullen er blij mee zijn. Zij hebben de keus uit een wel heel exclusief aanbod aan fijne kruiden.

Vondsten van bijzondere en minder bijzondere planten kunt u altijd doorgeven aan de plaatselijke coördinator van de stichting FLORON (FLORistisch Onderzoek Nederland). In Noord-Holland zijn verschillende districten. Namen en adressen van de districtscoördinatoren zijn te vinden op de website van FLORON: www.floron.nl.

